

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

КАФЕДРА СТАТИСТИКИ

**«СТАТИСТИКА – ІНСТРУМЕНТ СОЦІАЛЬНО-
ЕКОНОМІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ»**

ЗБІРНИК НАУКОВИХ СТУДЕНТСЬКИХ ПРАЦЬ

ВИПУСК 6

Частина I

**Одеса
2020**

УДК 311
ББК 60.6

Статистика – інструмент соціально-економічних досліджень: збірник наукових студентських праць. Випуск 6. Частина I. – Одеса, ОНЕУ. – 2020. – 202 с.

Автори:

Вітковська К. В. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Милашко О. Г. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Ольвінська Ю. О. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Підгорний А.З. – к.е.н., професор, завідувач кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Погорелова Т. В. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Самотоєнкова О. В. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Тарасова К. І. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Абалмасова М. П. – студентка факультету менеджменту, обліку та інформаційних технологій Одеського національного економічного університету,

Агапченко К. А. – студентка факультету менеджменту, обліку та інформаційних технологій Одеського національного економічного університету,

Березорудський А. М. – студент факультету менеджменту, обліку та інформаційних технологій Одеського національного економічного університету,

Білоус О. Ю. – студент факультету економіки та управління підприємництвом Одеського національного економічного університету,

Бойко В. С. – студентка факультету менеджменту, обліку та інформаційних технологій Одеського національного економічного університету,

Бойчева О. П. – студентка факультету менеджменту, обліку та інформаційних технологій Одеського національного економічного університету,

Бурлаєва В. С. – студентка факультету менеджменту, обліку та інформаційних технологій Одеського національного економічного університету,

Гарашенко О. В. – студентка факультету менеджменту, обліку та інформаційних технологій Одеського національного економічного університету,

Капустян Г. В. – студентка факультету економіки та управління підприємством Одеського національного економічного університету,

Лабенко О. В. – студентка факультету економіки та управління підприємством Одеського національного економічного університету,

Любович А. А. – студентка факультету менеджменту, обліку та інформаційних технологій Одеського національного економічного університету,

Манєва К. П. – студентка факультету менеджменту, обліку та інформаційних технологій Одеського національного економічного університету,

Мівшук Ю. І. – студентка факультету економіки та управління підприємством Одеського національного економічного університету,

Мотишена В. В. – студентка факультету менеджменту, обліку та інформаційних технологій Одеського національного економічного університету,

Осадчук Я. В. – студентка факультету економіки та управління підприємством Одеського національного економічного університету,

Стародубцева Т. В. – студентка факультету менеджменту, обліку та інформаційних технологій Одеського національного економічного університету,

Унтілов В. В. – студент факультету менеджменту, обліку та інформаційних технологій Одеського національного економічного університету,

Чайковська О. О. – студентка факультету економіки та управління підприємством Одеського національного економічного університету,

Чумаченко Н. В. – студентка факультету менеджменту, обліку та інформаційних технологій Одеського національного економічного університету,

Штельмашук М. С. – студентка факультету економіки та управління підприємством Одеського національного економічного університету.

У збірнику наводяться результати дослідження студентів та викладачів кафедри статистики щодо застосування сучасних статистичних методів для оцінки соціально-економічних процесів у деяких країнах світу, в Україні та окремих регіонах. Висновки та рекомендації авторів можуть бути корисними для викладачів, аспірантів і студентів, які займаються аналізом процесів, що відбуваються в суспільстві та економіці країни.

ЗМІСТ

Бурлаєва В.С., Ольвінська Ю.О. Стан здоров'я населення як чинник людського розвитку.....	6
Унтілов В.В., Погорєлова Т.В. Статистичний аналіз грошового ринку України.....	12
Стародубцева Т.В., Милашко О.Г. Статистичний аналіз зовнішньоекономічної діяльності України.....	20
Бойчева О.П., Вітковська К.В. Аналіз доходів населення Одеської області за даними вибіркового обстеження.....	31
Любович А.А., Підгорний А.З. Стан та перспективи розвитку соціальної сфери в Україні.....	41
Манєва К.П., Погорєлова Т.В. Статистичне оцінювання доходів Зведеного бюджету України.....	49
Чумаченко Н.В., Вітковська К.В. Рівень життя населення в умовах сучасності.....	57
Штельмашук М.С., Ольвінська Ю.О. Стан та розвиток альтернативних джерел енергії.....	66
Бойко В.С., Ольвінська Ю.О. Екологічний аспект людського розвитку.....	71
Мотишена В.В., Ольвінська Ю.О. Валовий внутрішній продукт як фактор людського розвитку.....	79
Білоус О.Ю., Ольвінська Ю.О. Аналіз забруднення світового океану.....	84
Лабенко О.В., Ольвінська Ю.О. Споживчий кошик як індикатор рівня життя.....	89
Чайковська О.О., Ольвінська Ю.О. Біологічне різноманіття сьогодення та його загрози.....	94
Білоус О.Ю., Тарасова К.І. Аналіз розвитку тютюнової промисловості України.....	99
Бойко В.С., Тарасова К.І. Економічні ризики в умовах глобалізації.....	106
Мотишена В.В., Тарасова К.І. Кібер-ризики як похідна розвитку технологій.....	116

Капустян Г.В., Ольвінська Ю.О. Проблеми та перспективи впровадження медичного страхування в Україні.....	124
Осадчук Я.В., Ольвінська Ю.О. Статистичний аналіз забруднення планети пластиком.....	133
Агапченко К.А., Милашко О.Г. Статистичний аналіз макроекономічних показників Норвегії за даними системи національних рахунків.....	139
Березорудський А.М., Милашко О.Г. Аналіз стану економіки Чеської Республіки.....	144
Бойко В.С., Милашко О.Г. Дослідження динаміки основних макроекономічних показників Франції.....	152
Мившук Ю.І., Самотєнкова О.В. Статистична оцінка стану ринку праці в Україні.....	160
Бойко В.С., Вітковська К.В. Історія розвитку вибіркового методу.....	168
Гарашенко О.В., Вітковська К.В. Питання проведення вибірових обстежень у маркетингових дослідженнях.....	176
Абалмасова М.П., Вітковська К.В. Статистичний аналіз результатів вибіркового обстеження економічної діяльності населення.....	182
Агапченко К.А., Вітковська К.В. Методологічні аспекти проведення вибірових спостережень домогосподарств у сільській місцевості з питань їх сільськогосподарської діяльності..	190
Мотишена В.В., Вітковська К.В. Обстеження умов життя домогосподарств: переваги та недоліки.....	197

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ МЕДИЧНОГО СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ

Капустян А. В.¹, Ольвінська Ю. О.²

1 – студент, факультет економіки та управління підприємництвом,

2 – канд. екон. наук, доцент, кафедра статистики

Одеський національний економічний університет, м. Одеса

АНОТАЦІЇ

Капустян А. В., Ольвінська Ю. О. Проблеми та перспективи впровадження медичного страхування в Україні. У статті розглядаються питання медичного страхування і його види, медичне страхування в розвинених країнах. Загальний стан медичного страхування в Україні та впровадження нових способів розвитку добровільного медичного страхування. Виявлено ряд проблем, що стримують розвиток обов'язкового медичного страхування. Пропоновані ідеї щодо розвитку медичного страхування в цілому.

Ключові слова: медичне страхування, добровільне медичне страхування (ДМС), обов'язкове медичне страхування (ОМС), страхові компанії, система охорони здоров'я.

Kapustian A. V., Olvinskaya J. O. Problems and perspectives of medical insurance introduction in Ukraine. The article discusses the issues of medical insurance and its types, medical insurance in developed countries. The general state of health insurance in Ukraine and the introduction of new ways to develop voluntary health insurance. A number of problems have been identified that hamper the development of compulsory health insurance. Suggested ideas for the development of health insurance in general.

Keywords: medical insurance, free medical insurance (FMI), obligatory medical insurance (OMI), insurance companies, health system.

ПОСИЛАННЯ НА РЕСУРС

Капустян, А. В. Проблеми та перспективи впровадження медичного страхування в Україні [Текст] / А. В. Капустян, Ю. О. Ольвінська // Статистика – інструмент соціально-економічних досліджень : збірник наукових студентських праць. Випуск 6. Частина I – Одеса, ОНЕУ. – 2020. – С. 124 – 132.

Постановка проблеми: Медична галузь в Україні сьогодні не має можливості отримати вигоду з ринкової економіки. Медичне страхування знаходиться в стадії розробки. Державний бюджет, з якого в даний час фінансується медицина, може задовольнити половину його потреб. Сьогоднішня система медичного страхування не є чітким поясненням для багатьох людей, тобто страхування – це надання в разі страхового

випадку відшкодування фінансових витрат на медичне обслуговування за рахунок раннього накопичення коштів. Це пов'язано з необхідністю надавати громадянам доступні, якісні та різноманітні медичні послуги. Це може бути додатковим джерелом фінансування охорони здоров'я. Але сьогодні медичне страхування повинно бути можливістю залучити додаткові фінансові ресурси з різних джерел для організації медичної допомоги населенню, що надають медичні послуги і гарантуючи всілякі можливості повного прийому для всього населення.

Метою даної статі є визначення основних проблем та перспектив розвитку медичного страхування в Україні у найближчій перспективі.

Виклад основного матеріалу. Медичне страхування – це форма особового страхування, що гарантує громадянам отримання медичної допомоги при настанні страхової події за рахунок нагромаджених страхових фондів.

З соціально-економічної точки зору медичне страхування є одним з найважливіших елементів національних систем охорони здоров'я. Значимість цієї проблеми полягає в тому, що медичне страхування є формою захисту від загроз, які загрожують найбільш цінним в особистому і громадському плані – здоров'ю людини і життя. Медичне страхування як форма соціального забезпечення в галузі охорони здоров'я є гарантією надання медичної допомоги за будь-яких обставин, в тому числі в зв'язку з хворобою і нещасним випадком. До теперішнього часу були визначені три основні типи фінансування охорони здоров'я: державне, обов'язкове і добровільне медичне страхування та змішана форма.

Фінансування охорони здоров'я зазвичай здійснюється в змішаній формі. У різних країнах світу в залежності від форми домінуючого фінансування система охорони здоров'я називається державою (Англія, Ірландія, Італія, Шотландія), обов'язковим медичним страхуванням (Австрія, Бельгія, Нідерланди, Німеччина, Швеція, Японія) і змішаним (страховий бюджет) (США), де близько 90% населення країни користуються послугами приватних страхових компаній.

Україна, здійснюючи ринкові перетворення в цьому секторі, прагне сформуванню змішану систему бюджетування медичного страхування. Без досвіду фінансування змішаного охорони здоров'я України переймає цей досвід в інших країнах світу.

Однією з перших країн, де було введено медичне страхування, є Німеччина (1881 р).

- Децентралізація, що означає, що в країні є понад 1000 страхових офісів: спеціалізовані, районні та змінні офіси;

- обов'язковий характер медичного страхування;

Британська модель характеризується наступними особливостями:

- Високий ступінь централізації. Введення обов'язкового медичного страхування охоплює 1/3 населення країни.

- поширення системи бюджетного фінансування.

- Оплата пацієнтом 10% вартості лікування;
Американська модель медичного страхування має такі особливості:
- накопичення коштів в централізованому страховому фонді;
- розподіл коштів з централізованого фонду на підставі юридично встановленої форми розрахунків. Ця система охоплює більше 20% населення;

- добровільне групове страхування на робочому місці охоплює близько 60% населення;

Канада має наступні національні функції медичного страхування:

- обов'язкове медичне страхування;
- більше 90% всіх витрат на стаціонарне та амбулаторне лікування покриваються за рахунок державних коштів. Прогресивне оподаткування покриває 25% всіх витрат на охорону здоров'я;

- добровільне страхування покриває тільки ті медичні послуги, які не охоплені національною системою страхування.

Японська модель медичного страхування характеризується:

- наявність двох програм обов'язкового медичного страхування: державних і громадських;

- охоплення медичним страхуванням всіх тих, хто працює на підприємствах з п'ятьма і більше працівниками, а також членів їх сімей;

- відмежування страхових внесків (внесків) від стандартного щомісячного заробітку;

Наведені вище моделі показують, що в дуже небагатьох країнах держава може дозволити собі надавати практично повну медичну допомогу виключно в домашніх умовах. Більшість країн намагаються об'єднати різні системи фінансування охорони здоров'я. Це пов'язано з тим, що в сучасних умовах загроза здоров'ю громадян зростає:

- Процеси глобалізації оживили міграцію населення і поширили незвичайні інфекційні захворювання на цілі регіони.

- надзвичайно стрімкий темп життя, розвиток інформаційних технологій, крім позитивних зрушень в економіці, породжують цілий ряд стресових ситуацій, які негативно впливають на стан здоров'я населення;

- терористичні акти, надзвичайні техногенні аварії та ін. Посилюють потребу в медичній допомозі;

- продовження життя супроводжується старінням населення, породжує додаткові витрати на надання допомоги в зв'язку з хворобами старіння і т. д.

Медичне страхування поділяється за формами обов'язкового медичного страхування (ОМС) і добровільного медичного страхування (ДМС). Введення обов'язкового медичного страхування здійснюється в рамках обов'язкових програм охорони здоров'я. Це має особливе значення, тому що воно всеосяжне, універсальне. Це дуже важливо у зв'язку з тим, що будь-хто живе в суспільстві і як жива істота має право на отримання допомоги в разі втрати здоров'я, хоча він чи вона може

заплатити за таку допомогу. Таким чином, однак, суспільство не може допомогти в разі хвороби, лікування якої занадто дорого; забезпечення дуже зручних умов лікування та т. д. Тому система добровільного медичного страхування (ДМС) доповнює систему обов'язкового медичного страхування.

Добровільне медичне страхування – це форма захисту інтересів громадян у разі втрати здоров'я з будь-якої причини. Це пов'язано з відшкодуванням громадянами витрат, пов'язаних з оплатою медичної допомоги та іншими витратами, пов'язаними з підтриманням здоров'я:

- візити до лікаря і амбулаторне лікування;
- придбання ліків;
- лікування в стаціонарі
- отримання стоматологічної допомоги, протезування зубів;
- здійснення профілактичних та оздоровчих заходів тощо.

Договір добровільного медичного страхування може, зокрема, передбачати:

- широке право вибору застрахованим пацієнтом медичних установ і лікарів;
- поліпшення умов життя застрахованих в лікарнях, санаторіях, диспансерах;
- надання спортивно-оздоровчих послуг та інших засобів профілактики;
- збільшення тривалості після спонсорства лікарні та допомоги пацієнтам на дому;
- діагностика, лікування та реабілітація з використанням методів альтернативної медицини;
- розвиток сімейної медичної системи;

Популярність ДМС в Україні зростає з року в рік, про що свідчить зростання як кількості укладених договорів, так і суми страхових виплат.

В даний час на ринку ДМС працюють близько 30 страхових компаній, середній рівень виплат становить більше 60%. Страхові компанії з різними можливостями, досвідом і надійністю. Кожна страхова компанія прагне привнести щось своє в страховий бізнес, що вигідно відрізняє його від конкурентів.

Програми, запропоновані страховими компаніями ДМС, можна розділити на чотири основні категорії:

- амбулаторні послуги, в тому числі аптека;
- госпіталізація;
- служби швидкої медичної допомоги;
- стоматологія.

Незважаючи на те, що медичне страхування перестало бути ексклюзивною послугою, поліси ДМС як і раніше залишаються досить дорогим задоволенням. Вартість найдешевшої продукції економ-класу становить близько 300 руб. на людину в рік за умови, що він включає в

себе повний спектр необхідних послуг: стаціонарне лікування, невідкладну допомогу, амбулаторне лікування та забезпечення ліками на всіх етапах лікування.

Проте, він ще не набув широкого поширення на внутрішньому страховому ринку, що підтверджується внутрішньою статистикою, згідно з якою частка послуг добровільного медичного страхування на загальному страховому ринку складає всього 2,6%, при цьому загальна кількість застрахованих на це вид страхування становить 2% від загальної чисельності населення, в тому числі окремих страховиків – менше 1%. Хоча останнім часом в умовах розвитку кризи в українській економіці добровільне медичне страхування поступово завойовує свої позиції на національному страховому ринку, втрачаючи тільки автомобільне страхування за темпами зростання.

Однак якість цих послуг не завжди відповідає очікуванням. Наприклад, можуть виникнути труднощі, коли вам терміново потрібно купити ліки і ви розраховуєте на відшкодування їх вартості у страхової компанії. Внутрішні невідповідності і відсутність договорів між страховими компаніями, лікарнями та аптеками не повинні зачіпати інтереси споживачів страхових і медичних послуг.

Законопроект «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» можна віднести до основних законодавчих актів, які складають основу для розвитку охорони здоров'я; його впровадження має суттєвий вплив на добробут населення і здоров'я населення.

З введенням медичного страхування в нашій країні занадто багато надій, тому проект цього законопроекту викликає багато суперечок серед фахівців та медичної спільноти. Незважаючи на деякі очевидні переваги та недоліки цього проекту, можна сказати, що введення медичного страхування не виправдано затягується.

Розвиток охорони здоров'я в Україні зараз відбувається в умовах внутрішнього протиріччя з соціально-економічним розвитком держави. Галузь потерпає від непослідовної соціально-економічної політики, нерівних умов для різних компаній для здійснення медичної діяльності та несприятливого інвестиційного клімату в секторі охорони здоров'я.

Україна в даний час знаходиться на етапі введення обов'язкового соціального медичного страхування. За економічними розрахунками, обов'язкове медичне страхування забезпечить, крім бюджетної частини, фінансування в розмірі 754 млн. грн. на рік. Незважаючи на його помітні переваги, його впровадження в Україні ускладнено форумом для єдиного підходу до проекту закону про ЗПС.

Система охорони здоров'я в Україні небезпечно низька. Експерти бачать причину їх незадовільного стану в недостатньому фінансуванні галузі, недосконалість правових норм і застарілої моделі медичної освіти. Фінансування державного бюджету щорічно збільшується, але це не впливає на зниження негативних тенденцій в стані суспільної охорони

здоров'я (наприклад, в 2010 році на 13,5%, тобто 800 млн. грн.). , Який не задовольняє ні пацієнтів, ні лікарів

Так, за показниками вітчизняного страхового ринку добровільного медичного страхування за період 2010-2012 рр. простежується приріст валових страхових премій з 511495,5 тис. грн у 2010 р., 690522,1 тис. грн у 2011 р., до 972594,8 тис. грн у 2012 р. Проте, така тенденція зростання страхових платежів по ДМС одночасно простежується на ряду із зростанням валових страхових виплат: з 289208,0 тис. грн у 2010 р., 393812,9 тис. грн у 2011 р., до 540782,9 тис. грн у 2012 р.

В Україні до 3,5-4,5% ВВП щорічно виділяється з бюджету охорони здоров'я. Якщо ви додаєте гроші населенню, він надає лікарів і за рік накопичує 7,5% ВВП, що еквівалентно витратам основних країн світу. На жаль, однак, ці цінності не використовуються ефективно в країні, що зачіпає її громадян.

Є кілька проблем, які заважають розвитку медичного страхування в Україні. Серед них:

- відсутність системи підготовки фахівців;
- низька заробітна плата і преміальний дохід;
- безвідповідальність страховиків перед страхувальниками;
- відсутність законодавства, яке регулює медичне страхування, відсутність обізнаності громадськості про переваги і недоліки медичного страхування.

Основна проблема, яка виникає в області охорони здоров'я, полягає в несумісності існуючих вимог з обсягом коштів, що виділяються для фінансування цього сектора з офіційних джерел. Це явище сприяє розвитку корупції, розвитку підпільної економіки. Нинішня система медичної підтримки в Україні знаходиться в глибокій фінансовій кризі, який характеризується нерівномірним розподілом ресурсів в системі, низьким рівнем розвитку базової медичної допомоги і низьким відсотком витрат на медичне обслуговування. охорону здоров'я по відношенню до ВВП.

За рівнем розвитку охорони здоров'я про стан цивілізації в країні можна судити. Здоров'я громадян - це максимальна користь для суспільства. Сучасні соціально-економічні (фінансові) реалії нашого життя вимагають різноманітних джерел фінансування охорони здоров'я.

Тому неможливо здійснити ефективну реформу системи охорони здоров'я без єдиної політичної волі і розуміння мети і шляхів реформування як центральної законодавчої та виконавчої влади, так і місцевого самоврядування. Щоб підтримати реформу суспільства, громадяни, для яких працюють функції охорони здоров'я, важливо підвищити рівень обізнаності громадськості.

Першим кроком реформи є необхідність створення центрів первинної медичної допомоги на міському та районному рівні з повною адміністративною, фінансовою та функціональною диференціацією їх

діяльності від середнього рівня. Удосконалювати систему первинної медико-санітарної допомоги та її розвиток на засадах сімейної медицини, перш за все, гарантуючи доступ населення не тільки до міст, а й до сіл і міст, до якісної і сучасної медичної допомоги, а також зосередивши увагу на профілактичні заходи по Рівень сімейного лікаря.

Існуюча система державних трансфертів на сільський, міський та сільський рівні не дозволяє надавати високоякісну медичну допомогу на всіх рівнях через розподілу доступних ресурсів. Тому необхідно консолідувати кошти, що виділяються на первинну медико-санітарну допомогу на районному рівні, і бюджети міст, підзвітних області.

Крім вирішення вищевказаних проблем, пов'язаних з поліпшенням бюджетного регулювання, поліпшення первинної медико-санітарної допомоги вимагає:

- подальший розвиток всіх правових і організаційних форм діяльності ВОП / ВОП;
- створення такого принципово нового типу медичного закладу для України, як центр первинної медичної допомоги;
- впровадження нових механізмів фінансування діяльності сімейних лікарів;
- навчити необхідну кількість лікарів загальної практики в програмах, які враховують кращий міжнародний досвід і подальшу перепідготовку лікарів загальної практики і педіатрів в практиці лікарів загальної практики;

В умовах фінансово-економічної кризи необхідно створити єдину національну систему невідкладної медичної допомоги та забезпечити координацію дій і спадкоємність в наданні медичної допомоги в надзвичайних ситуаціях. Повинна бути надана невідкладна медична допомога, що означає забезпечення прибуття відповідних груп пацієнтів протягом 10 хвилин в містах та 20 хвилин у сільській місцевості.

Головною особливістю обов'язкового медичного соціального страхування є узгодження обсягу державних гарантій медичної допомоги з фінансовими ресурсами системи.

Сьогодні в країні існують різні підходи до впровадження системи обов'язкового медичного страхування:

- з можливим залученням страхових компаній;
- поєднання соціального медичного страхування та загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності;
- запровадження медичного страхування як окремого виду соціального страхування з відповідною системою управління на тристоронній основі сторонами соціального партнерства.

Гармонізація стандартів медичної допомоги відповідно до міжнародного досвіду. Рішення всіх цих проблем вимагає часу, фінансових ресурсів і відповідних фахівців. Держава повинна забезпечити

наявність адекватного законодавства для захисту інтересів усіх суб'єктів ринку медичного страхування,

Страхові компанії, в свою чергу, можуть докласти зусиль для інформування громадськості про медичне страхування. Поряд з усіма проблемами України, у нього багато можливостей і перспектив для розвитку системи медичного страхування.

Висновок. На сьогоднішній день, дуже важливо, щоб Україна при запровадженні страхової медицини, нової системи надання медичної допомоги, введення платної медицини та системи оплати за надані послуги перейняла позитивний світовий досвід та врахувала ті помилки, через які пройшли інші країни.

Медичне страхування, яке провадиться в обов'язковій формі, набуває рис соціального страхування, оскільки порядок його проведення визначається державним законодавством. Обов'язкова форма страхування координується державними структурами. Страхові платежі, сплачувані громадянами та юридичними особами, мають форму податку. Обов'язкове медичне страхування перебуває під жорстким контролем держави і характеризується безприбутковістю. Ця форма організації страхового фонду дає змогу планувати медичну допомогу завдяки тому, що надходження коштів до страхового фонду характеризується стабільністю.

Таким чином, потрібна перебудова економіки охорони здоров'я і вона повинна починатися з укріплення фінансової основи галузі, із зміни загальної схеми фінансування, що передбачає обов'язковий перехід від бюджетної системи фінансування до змішаної бюджетно-страхової системи, що фінансується при активній участі підприємств, установ, організацій різних форм власності з елементами добровільного медичного страхування населення. Таким чином, державна політика розвитку медичного страхування як частина загальної соціальної та економічної політики України повинна визначати основні принципи, напрями і форми економічного впливу у сфері соціального захисту населення. Медичне страхування має бути підтримано нормативно-правовою базою; удосконаленням податкової політики та державного нагляду; підвищенням фінансової надійності страховиків, страхової культури населення; підготовкою та перепідготовкою кадрів.

Сьогодні людей, які не мають медичної страховки більше 95%! Тобто перспективи розвитку системи медичного страхування в Україні великі, оскільки потенційних споживачів страхових послуг багато. Але всі намагання будуть марними без належної підтримки держави. Розроблені закони в галузі медичного страхування мають бути ретельно перевірені вітчизняними та зарубіжними спеціалістами, які мають певний досвід в практичному медичному страхуванні. Медичне страхування повинно бути обов'язковим, воно призведе до зростання сильної та здорової нації, а як наслідок-сильної та ефективної економіки.

ЛІТЕРАТУРА

1. Проблеми розвитку добровільного медичного страхування в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://forum.mnau.edu.ua/index.php?topic=487.0>
2. Базилевич В.Д. Страхування: Підручник/ В.Д. Базилевич. – К.: Знання-Прес, 2008. – 1019 с.
3. Ялтинська кооперація. Медичне страхування в Україні //Страхова справа. - 2006 -№3. -С.60-61.
4. Яковлева Т. Соціально-правові передумови запровадження обов'язкового медичного страхування / Т.Яковлева // Підприємництво, господарство і право. – 2008. – №11. – С.71-74.
5. Мних М.В. Медичне страхування та необхідність його запровадження в Україні// Економіка та держава. – 2009. - №2. – С.40-41.
6. Яковенко Т.В. Оцінка здоров'я населення України з позицій потенціальної демографії/ Т.В. Яковенко// Методологія, теорія та практика соціологічного аналізу сучасного суспільства. - 2011. - № 16.-С.555-559.
7. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг [Електронний ресурс]. – Режим доступу :www.nfr.gov.ua.
8. Фориншурер – страхування в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.forinsurer.com.
9. Кондрат І. Ю. Проблеми запровадження та перспективи розвитку обов'язкового медичного страхування в Україні// Науковий вісник НЛТУ України. - 2009. - Вип.19.3.
10. Міністерство охорони здоров'я [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.moz.gov.ua/ua/portal/pre_20090521_1.html
11. Новосельська Л.І. Шляхи запровадження медичного соціального страхування в Україні// Науковий вісник. - 2009. - № 18.
12. Підгорний, А. З. Соціально-демографічна статистика: Підручник / А. З. Підгорний, О. В. Самоєнкова, Ю. О. Ольвінська, К. В. Вітковська. - Одеса: ОДЕУ, 2017. – 408 с.
13. Самоєнкова О. В. Соціальна статистика: навчальний посібник / О. В. Самоєнкова, Ю. А. Ольвінська. - Одеса: ОДЕУ, 2009. - 102 с.
14. Підгорний А. З. Статистичні методи в управлінні розвитком регіону : монографія // А. З. Підгорний, О. В. Самоєнкова, О. Г. Милашко та ін. – Одеса : ФОРМ-Гуляєва В. М., 2016. – 218 с
15. Ольвінська Ю. О. Проблеми соціально-економічного розвитку країн ЄС / Ю. О. Ольвінська // Наукові проблеми господарювання на макро-, мезо- та мікроекономічному рівнях: Міжнародна науково-практична конференція (22-23 квітня 2015). – Одеса, 2015. – С

ЗБІРНИК НАУКОВИХ СТУДЕНТСЬКИХ ПРАЦЬ

**«СТАТИСТИКА – ІНСТРУМЕНТ
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ»**

ВИПУСК 6

Частина I

**Одеса
2020**